

τῆς κόρης ἐκείνης ἡσθάνετο τὸν πόθον τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἐκείνου
 ὅστις ἐν τῇ ψυχικῇ του ναυτιάσει αἰσθάνεται τὴν ἐπιθυμίαν
 ἀποβῆ ἑνάρετος. Ὁ δὲ Κλαιρὸν δὲν ἠγάπα πλέον τὴν Μαρί-
 Σαὶν Σὺρ ἐγκαρδίως, τὴν κατεφρόνει. Τὴν ἐθεώρει νῦν ὡς ὄργι-
 νον δι' οὗ μεγαλοφυΐας καὶ ἀγχείους ἀνὴρ — ἀδελφὸς τῆς νε-
 ῆς ἠγάπα — ἔμελλε νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας τοῦ Φουκῆ, ὅστις
 ἦν ἐπίσης ἄσπλαγχνος καὶ ἀναίσθητος ὡς αὐτὴ ἡ γκιλοτίνη.
 Ἀφ' οὗ χρόνου ὁ δὲ Κλαιρὸν εὗρίσκετο εἰς Ἀγγλίαν — ἐν βραχέ-
 χρονικῷ διαστήματι — ὁ δὲ Κλαιρὸν ἐκέρδισε διὰ τοῦ χαρ-
 παιγνίου, — καὶ ἐντὶ μὴν μάλιστα — σπουδαῖον χρηματικὸν ποσό.
 Διερχόμενος τὸν πορθμὸν φαίνεται ὅτι ἐγκατελεῖφθη ὑπὸ τῆς
 κακῆς τύχης καὶ πολλὰ μέλη τῆς Λευκῆς Λέσχης ἐθρήνου-
 ποσὰ ἅτινα ἐμέτρων εἰς τὰ θηλάκια τοῦ χαρίεντος Γάλλου.

(Ἀκολουθεῖ).

ΔΙΚΑΝΙΚΗΣ ΡΗΤΟΡΕΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΧΝΗΜΑ

Πλείστα τῶν δημοσιογραφικῶν τῆς Εὐρώπης ὀργάνων
 ἀνετύπωσαν τελευταῖον τὴν λαμπρὰν ἐκείνην καὶ συγκινη-
 κωτάτην ἀγόρευσιν δι' ἧς ὁ κλεινὸς τῆς Γαλλίας πολι-
 τῆς Ἰούλιος Φάβρος ὁ ἐσχάτως ἀποβιώσας ὑπερήσπισε
 Ἰταλὸν πατριώτην Ὀρσίνην τὸν πειραθέντα μετ' ἄλλων
 συνωμοτῶν νὰ δολοφονήσῃ τὸν Ναπολέοντα Γ' τῇ 14
 νουαρίου 1858. Ἡ ἀγόρευσις ἐκείνη ἀνέδειξε τὸν Ἰού-
 λιον Φάβρον δεινότατον ῥήτορα, διότι κατώρθωσε νὰ ὑπερ-
 ση προσκόμματα φοβερά, νὰ ἐξηγήσῃ τοῦτέστι τὰ ἰσχυ-
 ῆλα τῶν πατριωτισμοῦ καὶ τὰς ὑψηλὰς θυσίας εἰς
 παρορμῇ τὸ αἶσθημα τοῦτο καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴν εὐγλωτ-
 τήν.